

KK. 224.

1150.

Ye
3689

22

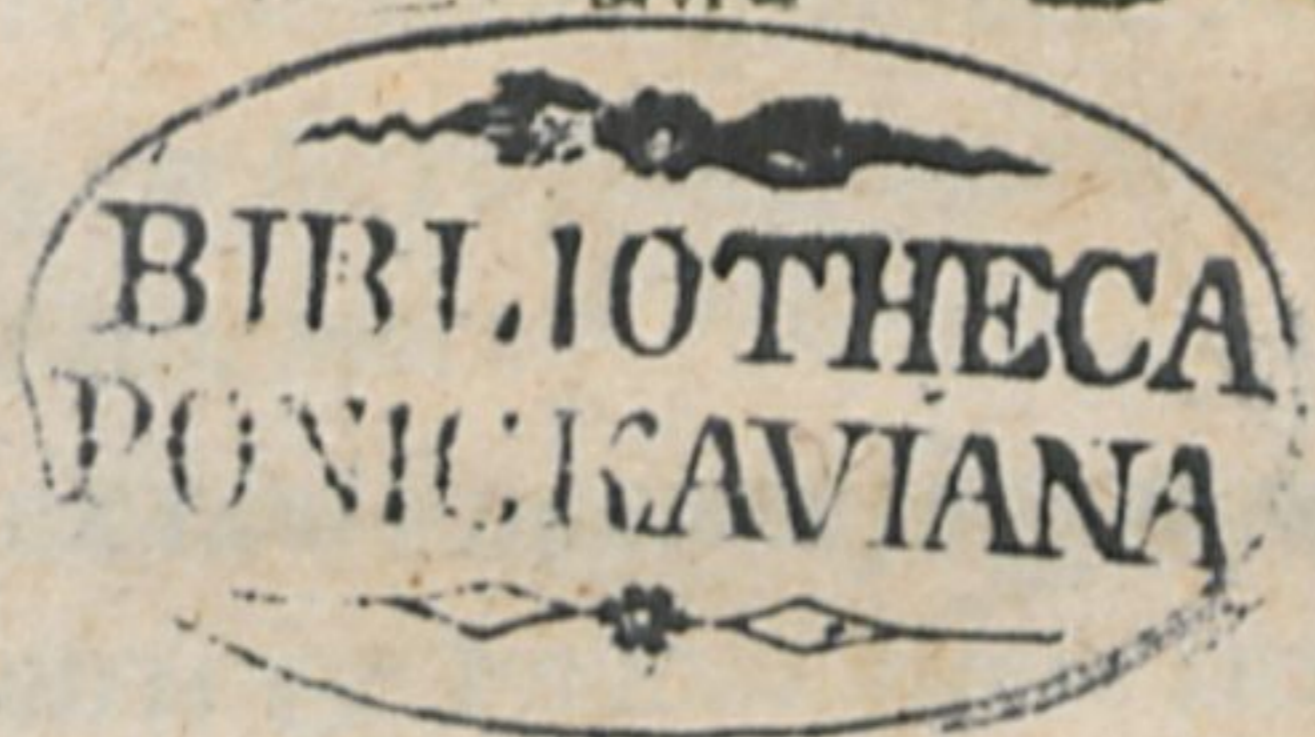
ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΑ QVÆ-
DAM, SCRIPTA REVERENDIS

IV, 50.

OK

224

VIRIS PIETATE, VIRTUTE AC ERVDITIONE
præstantibus D. Michaëli Lucio, D. Georgio Sten-
glio Augustanis, & D. Iohanni Gotto Rheto, libera-
lium artium Magistris, & D. Andrea Lau-
rentio Landsbergensi, VViteberga
discessuris.

VVITEBERGÆ

EXCVDEBAT IOHANNES
CRATO.

ANNO M. D. LXI.

VI

219
488

AD M. MICHAELEM
LVCIVM AVGV.

STANVM.

CHriste tui verax soboles & imago parentis,
Nate DEO, pura virgine nate caro.
Morte reas sordes dignate piare Redemptor,
Secula quem precibus sunt venerata Patrum.
Quo tibi nos meritas soluemus pectore grates?
Quæ te digna putem carmina posse cani?
Sparsa per ingentem dum colligis agmina terram,
Munera quæ celebrent sanguine parta tuo.
Dumq; triumphali curru subuectus in altum,
Distribuis larga dona paterna manu.
Comple fatidico quasdam spiramine mentes,
Hos at Apostolicum munus obire iubes.
Sedibus in certis alios tua spargere verba
Præcipis, & sacro fonte lauare reos.
Cum genitore tibi motuq; fouente Redemptor,
Viuidus ex tanto munere surgat honos.
Perge tuos miris & viribus assere cætus,
Æternum referens lux & imago Patrem.
Turba tuis semper da præsit idonea templis,
Clara bonis studijs, moribus aucta bonis.
Quæ nisi quod moneat, quod scire sit vtile nobis,
Quod tua scripta iubent, dicat agatq; nihil.

A ij

Sic

Sic tibi cum summo genitore mouenteq; flatu
Grege tuus aeterna carmina voce canet.
Fallor, an intentus prompta DEVS annuit aure?
Dum precor, en gemitus sunt rata vota mei.
Candidus Augusta nam Lucius Urbis alumnus,
Suenica cultus vbi diuidit arua Lycus.
Leucorea claro Musae discedit ab Albi,
Vt sonet aeterni iussa verenda Patris:
Editus est superas vbi Victorinus in auras,
Musis ingenij dexteritate sacer.
Qui Christum vigili pietate docebat & artes,
Dum vigneret suo flore Lycea Sala.
Fouit at Illyricum cum Iena Melanthonis hostem,
Huius consiluit Musa diserta viri.
O utinam vir sancte DEI, te vera docente
Illa iterum crescat, stet vigeatq; Schola.
Ad te nostra redit sed docte Thalia Magister,
Spargere famosos non solet illa iocos.
Vt videant oculi, pateant vt vocibus aures,
A solo fieri constat vtrumq; DEO.
Auspice suscipias igitur tua munia Christo,
Vtilis in Domino possit vt esse labor.
Nec rabiosa tuam moueant certamina mentem,
Impia secta quibus turbat ouile DEI.
Pro nobis magnus cum dimicet ille Michaël,
Anxia quid prodest corda pauere metu?

Attractura

*Attractura feros Turcas deliria spargant,
Perpetuo pœnas quos iuuat igne pati.
Assuetus calamis conclamet ad arma sacerdos,
Horrida vinosus dogmata cudat eques.
Effrenis Sathanas commisceat ima supremis,
Et petulante ferox impietate fremat.
Confisus Christo tu contra audentior ibis,
Cuncta precaturo leniet ille mala.
Fortior est Christus Sathanæ grassantibus ausis,
Fortior est, credas, orbe furente D E V S.
Hic vult electæ moderator adesse cateruæ,
Ipsius ad nutum statq; caditq; fides.
Ipsius ad nutum ruit ampla potentia mundi,
Has adiutrices experiere manus.
Sed dilecte mihi, ne longius euager hospes,
Hæc valedictura voce suprema canam.
Quæ peregrinantem mirè protexit Iacob,
Christi magna tuum dextra gubernet iter.
Vt redeas patriam cum coniuge saluus ad urbem,
Et soboli letans oscula figat auus.
Ergo hospes dilecte vale, vale docte Magister,
Sum memor vsq; tui, sis memor vsq; mei.*

*His certo numero pedum ligatis,
Dum doctis meditans vaco Camænis,
Et suaves lego Palladis libellos,*

A ij En eiusce

En eiuſcemodi nihil timentem,
Compellat ſubita Thalia voce:
Pergas Aonio ſoluta verſu,
Et ſacris numeris ligare verba.
Albinæ quoq; nam Lycaea Muſæ,
Ingreſſurus iter breui relinquet.
Multis nominibus tibi colendus,
Noſtras à pueris ſecutus vndaſ,
Et dignus ſuperùm fauore Gottus.
Fœlix Caſtalijs iter fideli
Optes hendecaſyllabis amico.
Qui teſtante bonam fauore mentem.
Te dilexit, & omnibus paratus
Te iuuat ſtudijs referre grates
Nunc Henrice tuo decet ſodali.
Sic effata leues volat per auras,
Humanosq; fugit Thalia viſus.
Sed perceperat hoſ ſonos vt auris,
Totus ſolicito tremo pauore,
Conſternatio concutitq; mentem,
Hinc diſcedat enim procul remotum
Dilectiſſimus in locum Magiſter,
Qui mollis mihi triſtioris aura
Fortunæ, ſocio dolore luētus
Qui lenimen erat, bonus ſororum
Fontis Piërij Deiq; cultor,

Me

Me multum tamen erigit vicissim.
Æterni bonitas amorq; patris,
Messis tempore copiosioris
Impendente, quòd artium bonarum
Excultos studijs piaq; mente
Extrudit, sua demetant vt arua,
Christi viuificis amœna verbis,
Letis auspicijs eas Magister,
Multis vtile sit tuumq; munus,
In te quod recipis, fauente Christo,
Cuius singula seruiant honori,
Quæ dices, meditaberis feresq;
Letis auspicijs eas Magister,
Perfectæ fidei, perose fucum,
Qui præstas solida eruditione,
Qui cœlestis imaginem parentis.
Pro nobis scelerum vices ferentem,
Sincera pietate confiteris,
Te dextra tueatur vt potenti
Adiunctus comitatus angelorum,
Votis supplicibus precor Tonantem.
Te fusis precibus meam vicissim
Commendare DEO decet salutem.
Saluus perpetuò vale sodalis,
Latus Nestoris exigas & annos.

A D M.

AD M. GEORGIVM
STENGLIVM AV.
GVSTANVM.

TV quoq; sancta DEI callens oracula Stengli,
Sacrum Lycaum deseris?
Erudit Aonidum iuvenes vbi turba Dearum
Dulcissimis in artibus.
Nil quibus egregius tenet excellentius orbis,
Prius quibus nil ducitur.
Laeta quibus cedit nummosi pompa triumphi,
Ipsiq; honores principum.
Has te frugiferis didicisse laboribus artes,
Hoc gratulamur carmine.
Et cupidis votis vero gemituq; precamur,
Tibi fauentes candidè.
Incolumi patriæ subeas vt corpore tecta,
Vt sis salutis organum.
Dirigat & cunctos DEVS vt faeliciter actus,
Sedans furores horridos.
Te rogo Phæbea dum luce fruere Magister,
Sodalium viuas memor.
Quos tibi communis iunxerunt fœdera mensæ
Firmissimis amoribus.
Suauiter æterni vale præco future parentis,
Vale sodalis optime.

ANNVS

ANNVS DISCESSVS.

*Hæc Cano CVM CLarV's peragrat soL terga
LeonIs.*

*M. Henricus Fabricius
Noribergensis.*

E O B A N V S
H E S S V S.

*M*andatum angelicis de te dedit ille ministris,
Vt sint custodes per loca cuncta tui.
Vt te sustollant manibus quocunq; feraris,
Ne summos lædas per salebrofa pedes.
Aspida somniferam super, & virtute Leonem
Præualida fultum, victor habebis iter.

A L I V D A D E O S
D E M

O non postremi dulces vos inter amicos,
Cum quibus hîc iunctus fratris amore fui.
Quàm mæsto tristes capio sub corde dolores,
Quàm querulas voces ore tremente sono.
Dum procul ex istis abeuntes ceditis oris,
Et patrij petitis dulcia rura soli.

B

Quis

Quis iam non tristes effundit voce querelas?
Dulcia quis læta gaudia mente capit?
Dulcibus & summis quando priuatur amicis?
Vnanimis vixit cum quibus ipse diu?
Ceu mihi vobiscum fuit assuetudinis vsus,
Ornati varia cognitione viri.
O quoties hilares vnà transegimus horas,
Inter nos gratum colloquiumq; fuit.
Quàm vellem semper nos vnà viuere posse,
Gratius accideret dulcius atq; nihil.
Hinc sed Leucoreæ vos cedere mœnibus vrbis,
Ad patrias sedes fata Deusq; vocant.
His parere mihi licet, & rogo pectore toto,
Vt vobis fidus sit comes ipse Deus.
Doctos vosq; vocent cùm mollia fata Magistros,
Vt pia tradatis dogmata voce Dei.
Quæ bona quassatæ præstant solatia menti,
Et veræ monstrant dulce salutis iter.
Tu sed vt Italiæ subeas cùm regna voceris
Laurenti, discas & pia iura fori.
Oro Deum vestros conatus atq; labores
Sic regat, vt crescat gloria vera Dei.
Vobis ex votis feliciter omnia cedant,
Vos Deus in studijs adiuet atq; regat.
Nullius est etenim felix conatus, & vnquam
Vtilis, auxilium ni ferat ipse Deus.

Talibus

Talibus, o tristes etiam vos obsecro Parca,
Ne citò tentetis rumpere fila Viris.
Ingenuas etenim mentes coluere per artes,
Ocia nec studijs antetulere suis.
Dulcia diuini norunt mysteria Verbi,
Et Domnum vera relligione colunt.
Sunt quoq; præclaris virtutum dotibus aucti,
Nil quibus in vita pulchrius esse potest.
Talibus idcirco ducatis stamma longa,
Humano vt generi commoda magna ferant.
Si placet, est ingens vobisq; nocere voluptas,
Tollite quos frustra terra benigna gerit.
Et modò sunt nati teneras consumere fruges,
Et quacunq; valent parte nocere nocent.
Deniq; vos veteres oro dulcesq; sodales,
Cum quibus vsq; fuit viuere dulce mihi.
Vt sine fine mei memorem seruetis amorem,
Rursus ego vestri sic meminisse volo.
Spiritus hic potius tenues reddetur in auras,
Tradere quàm Lethe nomina vestra queam.
Nunc precor incolumes patrias redeatis in oras
Viuite felices, vosq; valete diu.

M. Georgius Maior
Noribergensis.

O λόγῃ gnate Dei, splendens qui Patris imago,
 Natus es è pura virgine purus homo.
 Nec non & nostro passus pro crimine mortem
 In cruce solvisti debita λύτρα Patri.
 Te laudo, summasq; tibi fero pectore grates
 Pro meritis, bonitas quæ tua summa dedit.
 Quod victor cæli superas sublatus in arces,
 Ad dextram Patris nunc tua regna tenes.
 Voce ministerij sanctum tibi colligis agmen,
 Quod tua perpetua nomina laude vehat.
 Imples sinceris totum præconibus orbem,
 Qui populo tradant dogmata vera tuo.
 Ad quod præclarum munus nunc esse vocatos
 Lætor, coniunxit quos mihi verus amor.
 Est quorum spectata fides, pietasq; probata,
 His qui Leucoridos clara Lycæa regunt.
 Gratulor & patriæ communi, & cætibus ipsis,
 In quibus hi debent verba sonare Dei.
 Ad quos incolumes tandem vt veniatis amici,
 Numine propicio vos Deus ipse iuuet.
 Atq; ibi commissum sacri moderamine flatus,
 Quilibet officium subueniente gerat.

- Euentumq;

*Euentumq; Deo committat, & impiger instet,
Sic labor in Domino nullus inanis erit.
Et cum sint certo vobis data nomina fato,
Quæ vos officij commonuisse queunt:
Tu Victorini patriam quia pergis ad urbem,
Ut doceas Luci cum pietate fidem.
Arguito fraudes Monachorum, ac impia regna
Pontificis, Magno cum Michaële duce.
Mœniaq; Augusta repetis qui clara Georgi,
Fortia pro Christi virgine bella geras.
Atq; agnum veluti monstrans Baptista cruentum,
Ipse sua Domino voce parauit iter:
Iohannes doceas firmo sic pectore Christum,
Quo cæso nobis reddita vita fuit.
Sic sua cùm pastor purgabit ouilia Christus,
Pro vestra dabitur pulchra corona fide.*

*M. Iohannes Kauffmannus
Noribergensis.*

B ij ELEGIA

ELEGIA

M. IOHANNIS BAPTISTÆ
 LEHELII ONOLTZBACENSIS, IN DISCESSVM
 Viri eruditione & pietate præstantis, D. Georgij Got-
 ti Rheti, amici sui coniunctissimi.

TV quoq; Leucorea discedis ab Vrbe Georgi?
 Et tecum comites abstrahis inde tuos?

Dulcis amicorum numerus decrescere nobis
 Qua ratione solet, crescit at ipse dolor.

Nam fortuna mihi vix vnquam fecit amicos,
 Tali præstantes integritate viros.

Ex quibus ingenium, pietas, & nescia fraudis
 Mens, non postremo te posuere loco.

Ergo tuæ cum iam sic consuetudinis vsus
 Desinat, an non & causa doloris adest?

Sed vocet à nobis cum te diuina voluntas,
 Et moueat patriæ debita cura tuæ:

Perfice felices, Christo duce, perfice gressus,
 Vt dilecta tibi Rhetica rura petas.

Illic diuini sparges pia semina verbi,
 Inq; Dei cœtu fidus arator eris.

Flaminis aura sacri tanta te fruge quotannis
 Larga beet, quantam Rhetica messis habet.

Sic merces tua Christus erit, qui præmia vitæ
 Æternæ, tali digna labore, dabit.

ELEGIA

ELEGIA VALEDICTIONIS
LOCO SCRIPTA

A

MICHAELE LVCIO
Augustano.

ERG O ne discedens hanc cogor relinquere sedem,
Copia nec posthac heu datur vlla scholæ?
Ex qua relligio, simul & reuerentia recti
Fluxit, & est verbi cura renata DEI.
Barbaries pulsa est: antiquus & artibus ipsis
Venit honos, nitido ceu noua stella polo.
Ach quanto toties tua vox audita lepore
Est mihi de rebus viue Philippe sacris.
O DEVS, ô lapsi spes constantissima secli,
O vir fortuna fortior ipse tua.
Cui neq; nostra parem, nec prisca temporis ætas
Vidit, nec similem sæcla futura ferent.
Magna tibi à nobis debetur gratia: nec nos
Immemores tanti muneris esse decet:
Cedite degeneres, ingrata mente Magistrum
Scindere, qui scelus id ducitis esse leue.
Sed tu Christe tuo verbo Musisq; dicatum,
Electumq; tibi CHRISTE tuère locum.
Inter honorandos, multos fac viuere, patres,
Qui tua post illos dogmata vera sonent.

Sit pius

Sit pius vt cœtus tuâ qui præconia dicat,
Fiat & æternæ portio grata scholæ.
Me quia fata vocant, animum testantia vota
Hæc tibi, discedens, parua Sarepta fero.
Vos quoq; quos caros mihi vita domestica iunxit,
Et nobis versus scribere fecit amor,
Quos modo præsentis constanter amatis amicos,
Absentum memores non minus esse rogo.
Nunc Schola docta vale: Cariq; valete sodales:
Leucoris eximio digna fauore vale.

FINIS.

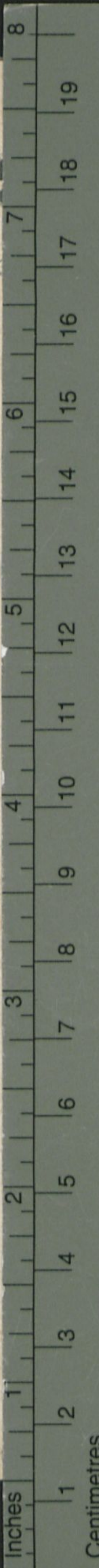

AT Ye 3689

2207754

M

B.I.G.

Farbkarte #13

IKA QVÆ=
 REVERENDIS
 TE AC ERVDITIONE
 Lucio, D. Georgio Sten=
 anni Gotto Rheto, libera=
 & D. Andrea Lau=
 i, VViteberga
 ris.

IV, 50.

ERGÆ
 IOHANNES
 O.
 D. LXI.

